

[Hasle.]

som formentlig vil blive nedsat, gerne have en nærmere Redegørelse for, hvorfor man mener at kunne foretage en saadan Afvigelse paa dette Omraade.

I Forslaget er af Straffe — som jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind paa her — i Krigstid bibeholdt Dødsstraf. Hvad man nu mener om denne Strafart — og Meningerne er meget delte inden for alle Grupper i Landet —, om det er rationelt eller ikke at bibeholde Dødsstraffen i den borgerlige Straffelov, saa kan der næppe være Uenighed om, at Dødsstraffen maa bibeholdes i den militære Straffelov. Naar Staten kommer i den yderste Fare, altsaa i Krig, maa Staten ogsaa kunne anvende den yderste Magt over for sine Undersaatter. Det kan overhovedet ikke benægtes. Det forekommer mig, at i en Situation, hvor det gælder Liv og Død for Staten, kan Staten ikke fraskrive sig Ret til at disponere over Individernes Liv, ogsaa gennem Straf.

I § 68 er der fastsat Regler om Forenings- og Forsamlingsfriheden. De Indskrænkninger, der her er foretaget, er foretaget med Hjemmel i Grundloven, og jeg mener, at man har fundet en lykkelig Sondring her, hvor det er Ministeren, der har Afgørelsen med Hensyn til Deltagelse i Foreninger, medens det overlades de andre militære Myndigheder at bestemme med Hensyn til Deltagelse i politiske Forsamlinger o. lign. Jeg synes, man har trukket den fuldkomne rigtige Grænse paa dette Omraade, og jeg er glad for, at man har fundet denne Grænse.

Der er ikke Grund til at gøre mange Betragtninger gældende med Hensyn til Ændringerne i Retsplejeloven. Det, man navnlig hæfter sig ved blandt de ret faa Ændringer, der foreslaas, er Ændringen til § 18 om Domsmands Medvirkning. Domsmand skal fremtidig ogsaa medvirke i de militære Sager, hvilket er rimeligt, men deres Medvirkning bliver ikke ret stor, idet langt den største Del af Straffesagerne efter den Formulering, der foreslaas af § 18, skal behandles uden Medvirkning af Domsmand. Og saadan bør det vist ogsaa være; det forekommer mig i hvert Fald, at den Forklaring, som Kommissionen giver af sin Stilling paa dette Omraade, er fyldestgørende.

Endelig skal jeg nævne Bestemmelsen om, at § 65 i den nuværende Lov skal udgaa. Det er Bestemmelsen om Straffeattester. Man vil overlade til Forsvarsministeren ved Anordning at fastsætte Regler for, hvorledes Straffeattester skal føres med Hensyn til militære Straffe. Jeg vil i den Forbindelse gerne spørge den højtærede

Forsvarsminister, om han er villig til for sit Vedkommende at acceptere de Retningslinier, som Kommissionen har givet Udtryk for i sine Bemærkninger angaaende Straffeattester, hvor Kommissionen siger, at i al Almindelighed vil det ikke være rigtigt at paaføre Straffeattester Oplysninger om militære Straffe, dels fordi Befolkningen nu engang ser paa en anden Maade paa Straffe, der er overgaaet en under Militærtjeneste, end paa andre Straffe, der er afsagt efter den almindelige borgerlige Straffelov, og dels fordi det i Almindelighed slet ikke vil være nødvendigt at give Myndighederne Oplysning om saadanne Straffe. Man har andre Maader, Ansættelse paa Prøve og saadan noget, som meget bedre kan hjælpe til Vurdering af, hvad det er for en Mand, man har med at gøre.

Jeg mener, som sagt, det er rigtigt, at de gamle Regler ophæves. Nu ved vi ganske vist ikke, hvilke nye vi faar, fordi det er Ministeren, der fastsætter dem, men netop derfor er det, jeg retter det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han deler de Betragtninger, som Kommissionen gør gældende med Hensyn til Straffeattester og militære Straffe.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to Lovforslag til hurtigt Gennemførelse i det høje Ting.

Valdemar Sørensen: Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti betragtede det som en Slags Anbefaling for det foreliggende Forslag til Militær Straffelov, at det dog ligesom viste, at vi skulde have et Forsvar i Landet. Jeg tror ikke, man kan underlægge Forslaget en saadan Betydning. Det siger intet som helst om Arten af det Militærvæsen, vi skal have. Det siger blot, at saa længe vi har et Militærvæsen, skal vi fortsætte med en Dobbeltthed i Retssystemet, der giver den Samfundsborger, som aftjener sin militære Værnepligt, en mindre betrygget retslig Stilling end andre Samfundsborgere. Det er maaske nødvendigt efter hele den Konstruktion, det militære Apparat er opbygget efter, men nogen Lyst i og for sig til at beskæftige sig med Principperne i et Forslag som dette kan vi ikke i mit Parti have. Jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre nogle Bemærkninger om Formuleringen af de enkelte Paragraffer.

Det ærede Medlem Hr. Hasle talte ligeledes om, at det var nødvendigt at beholde Livsstraffen i et militært Straffelovsystem, og jeg er enig i dette paa den Maade, at jeg betragter det som mindre væsentligt,